

[Lilli Gyldenkilde]

og østeuropæiske lande og de baltiske lande skal med i EF? Er der nogen fjender her? Kan vi frygte, at folk i det fattige Nordafrika ikke vil affinde sig med deres fattigdom mere og derfor begynder at vandre nordpå? Er det dem, vi skal bruge militæret imod? Eller hvem er det, vi skal bruge det militærapparat imod, man er så emsig for at få lavet i Europa? Det er da den diskussion, vi skal have og ikke bare blive ved med simpelt hen at sige til befolkningen, at vi skal forsvare vores fælles Europa. Så nikker de fleste og siger: Ja, selvfølgelig. Det svarer til, at jeg vil forsvare min familie, og selvfølgelig vil jeg det.

Men man må da komme på banen og fortælle, hvad man vil med det, og hvem fjenden er. Det er jo ikke til at få øje på, eftersom vi hele dagen har diskuteret, hvor stærkt det europæiske samarbejde skal blive. Der er altså ikke rigtig nogen fjender at bruge den fælles hær imod, som man vil oprette.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke beskæftige mig meget med hr. Arne Melchior, men bare sige, at det er utroligt, hr. Arne Melchior kan holde ud at være i samme Folketing, sidde i samme udvalg og være i stue med Fremskridtspartiet med de ædle og fine fornemmelser, hr. Arne Melchior har.

Men det var nu ikke så meget det. Jeg synes ikke, hr. Arne Melchior skal være støttepædagog for hr. Anker Jørgensen. Jeg mener, hr. Anker Jørgensen burde kunne klare sig selv, og jeg har bedt om dokumentation fra hr. Anker Jørgensen. Jeg kan konstatere, at jeg ikke har fået den og sandsynligvis heller ikke vil få den. Jeg må tilskrive udtalelsen hr. Anker Jørgensens naivitet, og jeg vil sige til Socialdemokratiet, at den udtalelse, hr. Anker Jørgensen kom med, er faktisk mere Socialdemokratiets end Fremskridtspartiets problem.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg håber, det kan blive den sidste, og den er til fru Lone Dybkjær.

Jeg synes, det er meget dårligt for debatten, når man ligesom problematiserer spørgsmålet om værnepligt, for vi ved jo alle sammen, at

det ikke er det, det drejer sig om. Den diskussion, der i øjeblikket kører i bl.a. WEU, drejer sig om, hvordan det europæiske forsvar kan koordineres på en sådan måde, at det kan fungere effektivt, og man har truffet den beslutning, at det ikke må udvikle sig i konflikt med NATO, men skal være en europæisk søjle i NATO.

Så spørger fru Lone Dybkjær, hvor vi egentlig skal bruge det, om der er brug for det, og om det bare skal have lov til at operere uden om FN-mandatet. Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg håber ikke, der bliver brug for et sådant forsvar; men jeg forudser, at vi i tilfælde af konfliktsituationer i Europa også fremover vil blive spurgt af FN's Sikkerhedsråd, om vi har styrke, der kan stilles til rådighed, ligesom NATO har fået det i denne situation. Den diskussion, der kører i FN i øjeblikket, går på, at det er de regionale organisationer rundt omkring i verden, der skal reagere, når FN's Sikkerhedsråd beder om det, og jeg tror altså, der er behov for et selvstændigt og koordineret vesteuropæisk forsvar – men uden central rekruttering af soldater – som er i stand til at svare på henvendelser fra FN's Sikkerhedsråd.

Jeg ved godt, at De Radikale har en forhistorie. De Radikale var jo også imod NATO i sin tid, men NATO har bevist sin værdi, og det er vi alle glade for. Det, vi er interesserede i nu, er det forsvar, der skal udvikles i det selvstændige Vesteuropa, og det skal udvikles på en sådan måde, at det ikke kommer i konflikt med NATO. Her vil vi gerne være med og have indflydelse.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg tror såmænd ikke, det hjælper at svare fru Lone Dybkjær for femte gang, så det vil jeg undlade. Det kommer der åbenbart ikke noget ud af, og jeg ved ikke, om det er, fordi fru Lone Dybkjær ikke vil høre efter.

Men jeg vil til gengæld svare fru Lilli Gyldenkilde, som taler om, at befolkningen støtter fru Lilli Gyldenkildes synspunkt om, at vi ikke har behov for Vestunionen. Det ved jeg nu egentlig ikke. Vestunionen er jo en del af NATO-samarbejdet, og netop NATO-samarbejdet og det, at vi har et militær, er jo noget, den danske befolkning i modsætning til fru Lilli